

A 7. évfolyam kirándulása Erdélybe.

2024. május 27-31.

Iskolánk 7. évfolyamának 29 tanulója májusban részt vehetett a HATÁRTALANUL! program keretében egy öt napos erdélyi kiránduláson. A jó hangulatú, izgalmas utunk során a történelmi és földrajzi ismereteink gyarapítása mellett bepillantást nyertünk az erdélyi magyarság mindennapjaiba, és megtapasztaltuk az egy nemzethez tartozás határokon átívelő erejét.

Az kirándulásunkról készült képes élménybeszámoló előtt fontos megjegyezni, hogy az utazás, szállás, étkezés és a programok a magyar állam támogatása jóvoltából a résztvevőknek teljesen ingyenes volt.

1. nap

Hajnali 4.00 órakor indultunk az iskolától, mert 303 km állt előttünk. Délelőtt 10 óra körül érünk Nagyváradra. Ez a város a romániai Bihar megye székhelye, a régió legnagyobb városa a Párciumban. Párciumnak a mai Románia legnyugatibb részén található történelmi, földrajzi területet nevezzük amely Magyarország három részre szakadása után az erdélyi fejedelem uralma alá került. Nagyvárad lakosságának 24,5%-a magyar. Itt csatlakozott hozzánk az idegenvezetőnk: István bácsi.

Megnéztük a Székesegyházat - amely a legnagyobb barokk stílusban épült templom Romániában - és Szent László királyunk szobrát. A Püspöki Palotában Szent László hermáját, vagyis a fejedelmét tartóztatóját is láttuk.

Folytattuk utunkat, majd Erdély történelmi kapujában, a Király-hágón tartottunk egy kis pihenőt.

A következő megálló Kolozsváron volt, ami Románia 2. legnépesebb városa. Jelenleg a lakosság 16 százaléka magyar. A történelmi belvárosba sétálva, feltűnt a sok fiatal az utcákon. Kolozsvár ugyanis egyetemváros. Itt található a Babeş-Bolyai Tudományegyetem – Románia legnagyobb egyeteme. Megtekintettük Mátyás király szobrát, amely Fadrusz János alkotása. Ezután Mátyás király szülőházához sétáltunk, ahol a későbbi királyunk életének első 5-6 évét töltötte.

Megcsodáltuk a Kolozsvár főterén álló a gótikus stílusú Szent Mihály templomot, amely Erdély legkorábbi csarnoktemploma. Ezután a Farkas utcai református templomba is ellátogattunk, ahol a gondnok néni mesélt a templom múltjáról. Megtudtuk, hogy a templomot 500 éve Mátyás király építtette gótikus stílusban.

Délután 5 óra körül értünk egy Szék nevű településre, ahol a szállásunk volt. Ebben a faluban csak magyar szót lehetett hallani. Arról már biztosan hallottatok, hogy az erdélyi magyarok milyen vendégszeretők. Higgyétek el nekünk, tényleg azok.

Egy panzióban voltunk elszállásolva tiszta, kulturált, szép környezetben. A finom vacsora előtt, még tettünk egy sétát a településen, közben a helyiekkel is beszélgettünk.

2. nap

Másnap frissen és vidáman ébredtünk inkább csak vidáman, mert alvást nem vittük túlzásba. Egy finom és laktató reggeli után elköszöntünk a vendéglátóinktól, és tovább indulunk. A következő megálló a Tordai Sóbánya lett volna. Sajnos azonban a bányát ideiglenesen lezárták a látogatók elől. Így tovább mentünk Szovátaig, a hangulatos erdélyi kisvárosig. Szováta az a hely, ahol a medvék nem csak az erdőben sétálnak, hanem a tavakban is úszkálnak! Persze, nem igazi medvékről beszélünk, hanem a híres, heliotermikus Medvetóról, amely Szováta gyöngyszeme.

Sétánk után, a busz Szejkefürdőre vitt minket.

Itt meglátogattuk Orbán Balázs síremlékét, aki író, néprajzi gyűjtő, fotográfus volt. Az 1800-as évek 2. felében bejárta a Székelyföldet. Eljutott minden településre, várromhoz, természeti ritkasághoz. Szorgalmasan jegyzetelt, fényképezett. Munkája eredményeként kiadta fő művét: A Székelyföld leírása címmel. Végrendelete szerint Szejkefürdőn temették el. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyből az utolsó kapu az övé volt. Síremlékén egy nemzetiszínű szalagot helyeztünk el.

A következő megállónk Korondon volt. Ez a település a népi fazekasság egyik erdélyi központja, de igen jelentősek a borvízforrásai is. A főút mentén rengeteg árus van. Hagyományos kerámia és fa dísz tárgyak, kulcstartók, plüssállatok, és még vagy ezer ajándéktárgy között lehetett válogatni.

Innen Csíkszeredára mentünk. A város Hargita megye székhelye, és a Székelyföld történelmi központja. Ismertségét többek közt a hozzá tartozó Csíksomlyó területén évenként sorra kerülő pünkösdi búcsú, országsszerte kedvelt sörének, és jégkorongcsapatának hírneve okozza.

Csíkszeredán először a Mikó-várban található Csíki Székely Múzeumot látogattuk meg. A látványos kiállításon régészeti, néprajzi és dísz tárgyakat, régi könyveket, ékszereket és fegyvereket láttunk. A vállalkozó kedvűek a korabeli katonák egyenruhájába is beöltözhettek.

A múzeumlátogatás után a csíksomlyói kegytemplomot kerestük fel, amely a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye és kultúrtörténeti emléke. A templom ékessége és kincse a csodatevő Szűzanya szobor, amelyet a templom főoltárán helyeztek el.

Ezután elindultunk Tusnádfürdőre ahol a szállásunk várt. Késő délután értünk a város szélén található tusványosi kempingbe, ahol modern és kényelmes faházakba helyeztek el minket. A kemping közvetlenül az erdő mellett volt, de mivel elektromos kerítés védte, nem kellett tartanunk az oda tévedő maciktól.

Miután elhelyezkedtünk, beszélgettünk a városba, ahol egy szép étteremben kaptunk finom és bőséges vacsorát.

3. nap

A harmadik napon a szokásos frissességgel ébredtünk Újabb séta következett az étterembe, ahol pazar reggelivel vártak. Sajnos elkezdett esni az eső, de ez nem vette el a kedvünket a nap tervezett programjaitól.

Elsőként egy tusnádfürdői magyar iskolát látogattunk meg. Az igazgató úr körbevezetett minket és bemutatta az iskolát. Még egy tanítási órára is benéztünk. Megtudtuk például, hogy ha az erdélyi gyerekek ötöst kapnak, az nem túl jó, mert a 10-es a legjobb jegy.

Az iskola után az Apor- és Mikes-forrásokhoz sétáltunk, ahol meg lehetett kóstolni a vasízú, langyos borvizet. A borvíznek az itteni gyógyhatású ásványvizet nevezik, amelynek természetesen semmi köze nincs a szőlőből készült borhoz.

Ezután a 761 m magasan található Apor-bástyához sétáltunk fel, amelyet az 1800-as évek végén báró Apor Károly építtetett. A bástya soha nem szolgált katonai célokat, mindig kilátó- és pihenőhely volt. Innen szép kilátás nyílt a Tusnádi-szorosban elterülő Tusnádfürdőre, az Olt folyóra és a szemben lévő, felhőkbe burkolózó hegyekre.

A bástya meglátogatása után egy helyi méztermelővel találkoztunk, akitől sok újat tudtunk meg a méhek életéről, a méhészetéről, a mézek típusairól és a méz szerepéről az egészséges életmódban. Többen vásároltak közülünk mézkülönlegességeket.

A délután hátralévő részében szabadprogram volt Tusnádfürdőn, amit sétával és vásárlással töltöttünk.

Vacsora után az este és az éjszaka hasonlóan telt az előző naphoz. Mindenki próbálta magát kipihenni.... Szerintetek sikerült?

4. nap

A negyedik napon reggeli után napsütéses időben szálltunk buszra. Eljött az ideje, hogy meglátogassuk Erdély egyik legvarázslatosabb természeti csodáját, az 1050 méteres magasságban fekvő Szent Anna-tavat. A vulkáni eredetű tó körüli táj lenyűgöző, a Csomád-hegy vulkáni kúpjának meredek falai veszik körül.

A tó nem csak természeti szépségéről, hanem legendáiról is híres. Az egyik legismertebb a boldogtalan szerelemben szenvedő Anna története, aki a tóba vetette magát, hogy elkerülje a kényszerházasságot. A helyiek e történet tiszteletére nevezték el a tavat, és minden évben Anna napján istentiszteletet tartanak a partján. Ha itt jártok, ne felejtsetek el megkóstolni a tó partján készülő kürtőskalácsot!

Innen nem messze található az európai szinten is természeti ritkaság a Mohos-tőzegláp. Az egykori Mohos-tó vize eltűnt, csak sűrű növényzettel, főleg tőzegmohával benőtt lúp maradt utána. A hajdani tóból már csak néhány tőszem maradt. A tőzeglápot csak a kiépített cölöpökkel megerősített "fajárdán lehet bejárni hivatásos kísérelővel. A mi kísérelőnk humoros stílusban mutatta be a látnivalókat és az érdekes növényeket. Például a tőzegáfonyát, a tőzegrozmaringot és a helyi húsevő növényt a kereklevelű harmatfüvet.

A tőzegláp bejárása után visszaindultunk Tusnádfürdőre. A vulkáni hegyről az út az erdőben kanyargott. A busz sofőr hirtelen megállt, mert egy medvét pillantott meg az út mellett. A buszról készítettünk róla fotókat. Az idegenvezetőnk elmondta, hogy ez egy kéregető medve, aki a megálló autósoktól remél valami táplálékot. A medvét azonban tilos etetni. Ha rászokik az etetésre, nem fog magának természetes táplálékot keresni, és elpusztul.

Visszatérve Tusnádfürdőre még egy túra program várt ránk. A 824 méter magas Sólyomkő kilátó volt a cél. Komoly túra volt felmenni a meredek erdei ösvényen a kilátóig, de a látvány feledtette a fáradalmainkat.

A túra után szabadprogram következett a vacsoráig. Estére tábortüzet terveztünk, de sajnos megint elkezdett esni az eső. Így ez elmaradt. Nem maradt el a már megszokott esti programunk: a ki tud tovább fennmaradni.

5. nap

Eljött a hazautazás napja. A reggeli után átvettük a hideg ebédcsomagot, amit egyébként a 2. naptól fogva minden nap kaptunk. Tusnádfürdőtől hazáig 775 km buszozás várt ránk, két fontos helyszínen érintésével.

Első megállónk Déva váránál volt. Bizonyára ismeritek a népballadát, amely szerint Kőműves Kelemen, az elégetett felesége hamvaival erősíti meg a falat kötő meszet, hogy a várat a 12 kőműves mester felépíthesse. A vár természetvédelmi területen, csodás panorámát nyújtó hegytetőn szinte uralja a vidéket. Mivel komoly eső készülődött, sajnos nem tudtunk a várba felsétálni.

Indultunk tovább Aradra.

Itt végezték ki 1849. október 6-án az aradi vértanúkat. A tiszteletükre állított emlékművet látogattuk meg, amin egy nemzetiszínű szalagot helyeztünk el.

Ezután elköszöntünk az idegenvezetőnkől, aki nagy szakértelemmel, lelkesedéssel, és szeretettel kalauzolt minket Erdélyben.

Innen már a magyar határ felé indultunk, amit kevesebb mint egy óra múlva már át is léptünk. Azért Budapest még jó messze volt.

Este 8 körül érkeztünk meg az iskolához. Fáradtak voltunk, de nagyon jól éreztük magunkat és rengeteg élményt szereztünk ez alatt az 5 nap alatt.

Kedves 5. és 6. évfolyamosok! Sajnos többet nekünk már nem lesz lehetőségünk a Határtalanul! kiránduláson részt venni. Nektek viszont csak azt mondhatjuk: semmiképpen ne hagyjátok ki!

